

Dosarul nr. 2rac-417/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Silvia Iftodi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Imperia Telcom” împotriva Serviciului Fiscal de Stat și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

cererea intervenientului principal Silvia Iftodi împotriva Serviciului Fiscal de Stat și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Silvia Iftodi și lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Imperia Telcom” - Valeriu Popa, s-a admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 22 februarie 2016 SRL „Imperia Telcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 09 noiembrie 2011 de către Inspectoratul Fiscal de Stat al municipiului Chișinău, Direcția generală control fiscal a fost emisă dispoziția nr. 0500029282 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare.

A menționat că, la 18 noiembrie 2011 administratorul SRL „Imperia Telcom” a solicitat Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău deblocarea conturilor, dar solicitarea a fost respinsă.

La 15 decembrie 2011 a depus contestație, însă aceasta a fost respinsă prin decizia nr. 7 din 12 ianuarie 2012 a Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău.

Astfel, a susținut că în rezultatul dispozițiilor ilegale emise de către pârât a fost stopată activitatea SRL „Imperia Telcom”, fapt care a creat daune intereselor economice ale societății în sumă de 3 120 000 lei, din motivul imposibilității de a efectua operațiunile bancare, fiind imposibilă onorarea obligațiilor față de creditori și

partenerii de afacere prin neexecutarea și anularea contractelor comerciale în derulare, aducând în acest fel compania în stare de faliment total.

A relatat că, la 16 februarie 2012 SRL „Imperia Telcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău și Oficiului Fiscal Buiucani municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În continuare a arătat că, prin hotărârea din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost respinsă, însă ulterior, prin decizia din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Imperia Telcom”, a fost casată hotărârea din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă acțiunea SRL „Imperia Telcom” cu privire la contestarea actului administrativ, fiind declarată ilegală decizia nr. 7 din 12 ianuarie 2012 a Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău și dispoziția nr.050029282 din 09 noiembrie 2011 cu privire la suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale SRL „Imperia Telcom”.

Reclamantul a susținut că, din faptele și probele confirmate prin decizia din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, se întrunesc toate condițiile prin care se demonstrează că autoritatea publică intenționat sau din culpă gravă a săvârșit fapta ilicită prejudiciabilă.

A considerat că pârâțul urmează să repare prejudiciul cauzat, deoarece a adoptat acte administrative ilegale, care constau în suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale întreprinderii ce au dus la suspendarea activității, fapt care a împiedicat-o să-și onoreze obligațiunile de plată față de partenerii și furnizorii din străinătate precum și cei autohtoni.

A mai precizat că în urma blocării ilegale a conturilor, SRL „Imperia Telcom” nu a reușit să realizeze marfa importată și să o comercializeze conform contractelor de vânzare-cumpărare, prin urmare, conform situației descrise valoarea totală a prejudiciului material în urma acțiunilor ilicite fiind peste 4 000 000 lei.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza art. 1398, 1404 și 1416 Cod civil și art. 18 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat, inclusiv în urma concretizării cerințelor încasarea din contul statului a prejudiciului material în sumă de 3 120 000 lei, ce constituie venitul ratat pentru marfa în stoc importată spre comercializare, suma de 138 868 dolari SUA constituită din procentul și penalitățile suplimentare calculate spre plată la BC „ProCreditBank” SA ca urmare a nerambursării creditului în termenii stabiliți în contractul de credit, încasarea prejudiciului moral în sumă de 300 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 4 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost atrasă în proces Silvia Iftodi în calitate de intervenient principal.

În motivarea cererii de intervenție principală din data de 5 aprilie 2017, Silvia Iftodi a indicat suplimentar la argumentele din cererea de chemare în judecată că, toate dispozițiile și acțiunile ilegale ale pârâțului s-au răsfrâns negativ în mod direct asupra ei în calitate de administrator și fondator, care fiind implicată în toate procesele de judecată vizavi de litigiul nominalizat, a avut de suferit grav, fiindu-i creat un disconfort psihologic în familie și cauzate pagube morale și materiale considerabile începând cu anul 2011.

A solicitat intervenientul principal Silvia Iftodi, încasarea din contul statului a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, precum și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Imperia Telcom” și cererea intervenientului principal Silvia Iftodi, au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Silvia Iftodi și lichidatorul SRL „Imperia Telcom” - Valeriu Popa, s-a admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Imperia Telcom” și cererea intervenientului principal Silvia Iftodi.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 271, 263, 267 alin. (1) Cod civil, art. 111 alin. (3), 113 alin. (1) Cod de procedură civilă și art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Astfel, instanța de apel a reținut că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, pârâtul a invocat expirarea termenului de prescripție, însă instanța a ignorat aceste împrejurări.

În această privință, instanța de apel a constatat că termenul pentru înaintarea acțiunii a început să curgă din data de 21 februarie 2016, ziua imediat următoare datei emiterii deciziei din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție și a expirat la 18 februarie 2016, pe când cererea de chemare în judecată a fost depusă la 22 februarie 2016, iar cererea intervenientului principal la 5 aprilie 2017.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că opunerea termenului de prescripție revendicărilor înaintate anihilează necesitatea examinării temeiniciei și legalității actelor contestate, titularul dreptului la acțiune fiind sancționat pentru pasivitate prin stingerea elementului de protecție juridică a dreptului său material.

La 15 august 2018 Silvia Iftodi a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

A susținut că argumentele și calculele instanței de apel referitoare la expirarea termenului de prescripție pentru înaintarea acțiunii sunt incorecte și neveridice, deoarece ultima zi de înaintare a acțiunii a expirat la 21 februarie 2016, însă având în vedere că aceasta a fost zi de odihnă, cererea de chemare în judecată depusă la 22 februarie 2016, a fost înaintată în termen.

A mai subliniat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 263 din Codul civil, dat fiind că această normă se referă doar la situațiile calculării termenelor de un an și de o lună.

Recurenta a solicitat admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 martie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurentă, la dosar lipsesc. Totodată, recurenta a indicat că a primit copia deciziei la 15 iunie 2018.

Astfel, recursul declarat la 15 august 2018, este în termen.

Prin referința din 3 octombrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Silvia Iftodi în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Silvia Iftodi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul

declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Silvia Iftodi.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Silvia Iftodi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva